

и което е была първата заря на похваленъ подвигъ прѣзъ онѣзи тъмны врѣмена, която заря е была като пжтеводна звѣзда на послѣднитѣ прѣобразователи. Отъ Българіѣхъ ся излѣзли Богомилцитѣ, Катариститѣ и много други, които ако и да сж имали нѣкои погрѣшки върху нѣкои точки отъ вѣржтж, были сж обаче прѣдвозвѣстници или прѣдшественници на реформаціѣжтж. За туй азъ не ся боѣж да кажѣ: Слава и честь на Попъ Богомила, който ако и да е былъ много онеправданъ отъ невѣжытѣ си и фанатически противници, но като земемъ въ вниманіе мрачнытѣ врѣмена, въ които живѣлѣ, явно е че той былъ по-напрѣдъ отъ всичкытѣ онѣзи, които сж го прѣслѣдували. Слава и честь на това храбро племе, което ако и безграмотно и варварско наричано отъ притѣснителитѣ си, то първо е пробило пжтъ прѣзъ дебелижтж корж на суевѣріята и прѣдрасждкытѣ, и безъ да гледа на заплашванія и угнѣтенія, 400 години прѣди изгаряніето на Ив. Хуса, първыйтъ Славен-